

UNIVERZITA KARLOVA**Filozofická fakulta****Zápis o části státní závěrečné zkoušky
Obhajoba závěrečné práce**

Akademický rok: 2016/2017

Jméno a příjmení studenta: Bc. Mikuláš Brázda
Datum narození: 30.07.1987
Identifikační číslo studenta: 95653746

Typ studijního programu: navazující magisterský
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Identifikační číslo studia: 381181

Název práce: What Do We Do When We Walk?
Pracoviště práce: Ústav filosofie a religionistiky
Jazyk práce: angličtina
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: prof. doc. PhDr. Karel Thein, Ph.D.
Oponent(i): prof. Mgr. Miroslav Petříček, Dr.

Datum obhajoby : 08.09.2017 **Místo obhajoby :** Praha

Průběh obhajoby: Uchazeč: práce se zabývá chůzí. Zkoumá paralelu mezi chůzí a myšlením. Na základě tohoto paralelismu je možno obojí sjednotit. Práce je zčásti filozofická, zčásti má nakročeno mimo filosofii, nakolik si nárokuje jistou sofia. Jde o množinu disparátních prvků, zároveň má promyšlenou a precizní architekturu. Klíčové jsou dva pojmy: „roztržitost“ – jde roztrženost bytí i odtrženost ducha od skutečnosti; „duchapřítomnost“ – nejde o soustředění na přítomný okamžik, pojetí v práci je intelektualistické, při něm člověk ví, co dělá, v něm je překonán dualismus, právě v něm mohou být sjednoceny takové činnosti, jako je chůze a myšlení. Vědění je interpretováno fenomenologicky jako vidění. V práci od začátku do konce předvádí paradigmatický příklad duchapřítomnosti, jímž je četba. Při něm musí mít myšlení samo sebe v moci. Pokud je něco zcela v naší moci, pak je to četba. Čtenář stále provádí ohodnocování významů slov, které probíhají v jeho mysli, jeho úkolem je každý krok tohoto postupu kontrolovat.

Školitel: práce vychází z klasického tématu, jímž je paralelismus myšlení a chůze. Paralelismus v práci není na metodologické rovině striktní. Osnova práce je poměrně názorná a jemně propracovaná. Vybírá z chůze několik exemplárních situací. Základní osnova je naplněná velmi dobře: jednotlivé části reagují na téma velmi výrazně. Poslední část má literární charakter, navazuje především na Bernhardův román „Chůze“, ale zároveň rozvíjí předchozí část. Nakonec překračuje myšlenku paralelismu chůze a myšlení v myšlence jednoduchého celku myšlení a chůze, který není analyzovatelný na své části.

Oponent: oceňuje originalitu a důmyslně vybudovanou stavbu práce. Vztah chůze a myšlení implikuje vztah pasivity a aktivity a opakovanou hrozbu pádu v obou případech. Důležité je, že pro jedno i druhé platí, že obojí nás může zavést, kam jsme se nezamýšleli dostat. V takovém případě se dá říct, že skutečně myslíme. Práce

zahrnuje i rozbor literárních textů „Gradiva“, „Muž zástupů“ a „Chůze“. Obsahuje velmi zajímavé postřehy. Je diskutabilní, zda muže davu lze jednoznačně charakterizovat jako „bad“: spíše reprezentuje nějaké tajemství, které neznáme. Některé analogie a souvislosti mohly být ukázány zřetelněji. Práce je velmi přínosná, ale má určitá rizika. Uchazeč je nadán literárním talentem, ale ne vždy ho má pod kontrolou. Dialog, který je součástí práce, je příliš vykonstruovaný. Ne vždy se daří dost vytěžit z naznačených příkladů či případů.

Klasifikace obhajoby:

velmi dobře

Předseda komise:

Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr. (přítomen)

Členové komise:

Mgr. Václav Němec, Ph.D. (přítomen)

doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D. (přítomen)